

Grôôt Bosch Dictee 2004

Adam en Eva

Mens, ge wit nie wè ge aan ze het, aan die manne van tegeswoordig. Zullie wèrreke [wèrke] d'reige [d'r eige] eerst jaorelang 't laplazerus, en dan ineens kredde ze thuis, mee de VUT zôgezeed. Nooit geleerd d'reige [d'r eige] bezig te houwe, lôpe z'oe [ze oe] gelijk in de weeg. Mijne Piet liep de godsganselijken dag mee z'n ziel onder z'nnen èrrem [èrm]. Tot ie onderlest mee z'nne maot naor de sauna gong. D'n hillen dag bleef ie eweg en ie had 't biezunder naor z'nne zin gehad. Sjaan, zin ie, gaode gij ok 's mee. Di madde nie misse, en daorbij is 't nog goed veur oe ok nog ok nog!

Niks veur mijn, docht ik bij m'neige [m'n eige], om daor hillemaol [himmaol] nakend verschut te lôpe. Mar ge kent Piete, wè d'n dieje in z'nne kop heet, dè heet ie nie in z'n kont. Jizzus Marante, dè waar me wè: 'n bubbelbad, 'n stôômbad, 'n dompelbad, van stikwèrrem [-wèrm] naor keikoud. En vaneiges ok 'n saunakabine. Daor zitte dan in zon houtere kiet in oew blôte knieës za'k mar zegge, op 'n soortement trap. Ge zwit as 'nne gèk en ge verrèkt van d'n dorst. Gelukkig kunde d 'r ok wè bikke en veural veul drinke.

Buite kunde ok wè ronddrulle. 't Lijkt tusse al dè gruun persies [pesies] Adam en Eva in 't paradijs. Allenig diejen appelebôôm mee de slang ontbrikt. Die appele staon wel in zon mèndje bij d'n uitgang. Vat 'r ok eentje, zin ik tege Piete. Neeje Eva, zin ie, diejen ene keer lang geleje waar wel zat genogt. Dè heet 'r 't leve nie mèkkelijker op gemak.
